

**ПРАВОВІ ОСНОВИ ОСВІТИ В УМОВАХ СУЧАСНОГО
ДЕРЖАВОТВОРЕННЯ**

Фарід Фаїмович Джамалов – студент I курсу Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Тетяна Петрівна Кононенко** – старший викладач
кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії
Харківського національного університету внутрішніх справ

**ЗДОРОВ'ЯЗБЕРІГАЮЧІ ОСВІТНІ ТЕХНОЛОГІЇ В СИСТЕМІ
ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ**

В умовах динамічних змін на національному та європейському ринках праці особливого значення набуває навчання студентів заходам збереження власного здоров'я через удосконалення процесу фізичного виховання. Багатофункціональність системи фізкультурно-оздоровчої освіти вимагає уніфікації її змісту, що дасть змогу здійснити якісні зміни в процесі навчання здоров'язбереження.

Аналіз літературних джерел показав відсутність однозначного визначення змісту поняття «здоров'язберігаючі технології». Найчастіше їх описують у контексті загальноосвітніх шкіл. Ми вважаємо, що здоров'язберігаюча педагогіка повинна розвиватися й в умовах закладів вищої освіти, при цьому слід розмежовувати здоров'язберігаючі освітні (педагогічні) технології та здоров'язберігаючі неосвітні технології (медичні, психологічні).

На нашу думку, здоров'язберігаючу освітню технологію необхідно розглядати як якісну характеристику будь-якої педагогічної технології, як сукупність принципів, методів, прийомів педагогічної роботи, що доповнюють традиційні педагогічні технології навчання та виховання студентів ознаками здоров'язбереження особистості.

Отже, виникає потреба розкриття факторів, що негативно впливають на стан здоров'я студентів, це: матеріальні умови життя, незадовільна екологія, хронічні психоемоційні стреси. Причини, що їх викликають, різноманітні, серед них: низька навчальна мотивація, невміння керувати вільним часом, навчальна або особистісна неуспішність, інформаційне перевантаження, негативний вплив віртуальних контактів у соціальних мережах [1, с. 14-16].

Усі причини можуть мати спільне походження, пов'язане з характером управління навчально-професійною діяльністю студентів, недосконалого інформаційно-методичного забезпечення освітнього процесу. Хронічні навчальні стреси в процесі первинної професіоналізації студентів, у свою чергу, ведуть до розвитку хронічних захворювань, зниження імунітету, невротизації, порушення сну тощо.

Науковці під здоров'язберігаючими технологіями пропонують розуміти: сприятливі умови навчання студентів (відсутність стресових ситуацій, адекватність вимог, методик навчання та виховання); оптимальну організацію навчального процесу (відповідно до вікових, статевих, індивідуальних особливостей та гігієнічних вимог); достатній та раціонально організований руховий режим. Науковці-практики України, які працюють над цією проблемою, доповнюють зміст здоров'язберігаючих технологій поняттям «здоров'язберігаючі заходи» і реалізують їх через: диспансеризацію студентів; організацію «Днів здоров'я» та туристичних походів; спортивних свят; проведення бесід про здоров'я, організацію факультативів з проблем здоров'я та здорового способу життя [2, с. 145-147].

Пропонована інтегративна педагогічна технологія здоров'язбережувального навчання – фактично чотирикомпонентна структурована схема, що відображає генетичні задатки; стан здоров'я; рівень розвитку фізичних якостей; психофізіологічні особливості особистості й специфіку професійної діяльності майбутнього фахівця. Перша складова відображає рівні розвитку пам'яті, волі, емоцій, спосіб мислення та інших загальнолюдських властивостей. Друга складова частина – це стан здоров'я людини, зовнішність, фізичний стан, досконалість рухових якостей, рівень фізичного розвитку й фізичної підготовленості, вага, зріст, що формує ставлення людини до самої себе, задоволення чи незадоволення своїм тілом. Третій складник відображає соціально орієнтовані риси: морально-етичні принципи й переконання, життєві цінності, соціальні установки та орієнтації на дотримання основних принципів здорового способу життя. Четверта складова відображає індивідуальні й неповторні риси: темперамент, характер, сприйняття себе, манеру поведінки та спілкування. Причому деякі з цих рис людина отримує на генетичному рівні, інші прищеплюються сімейним і соціальним вихованням, зазнають змін та розвитку в процесі професійної діяльності. Слід зазначити, що всі ці компоненти не є незмінними, на них можна впливати, їх можна вдосконалювати й змінювати, тобто вони є динамічними [1, с. 38-39].

Мета усіх здоров'язберігаючих освітніх технологій – сформувати у студентів необхідні знання, вміння та навички здорового способу життя, навчити їх використовувати отримані знання у повсякденному житті.

Таким чином, вирішення проблеми здоров'я студентів потребує пильної уваги всіх зацікавлених у цьому: педагогів, медиків, батьків, представників громадськості. Але особливе місце та відповідальність в оздоровчій діяльності належить освітній системі, яка повинна і має усі можливості для того, щоб зробити освітній процес здоров'язберігаючим. Важливо, щоб кожна реалізована педагогічна технологія й методика гарантовано забезпечувала інформаційно-психологічну безпеку та розвиток особистості майбутнього фахівця.

Література

1. Драгнев Ю. В. Компоненти формування культури здоров'я студентів в умовах комп'ютеризації навчання // Педагогіка, психологія та медико-біологічні проблеми фізичного виховання і спорту: Наукова монографія / За редакцією проф. Єрмакова С. С. – Харків: ХДАДМ (ХХП), 2007. – № 1. – 176 с.
2. Дубогай О. Д. Основні поняття й терміни здоров'язбереження та фізичної реабілітації в системі освіти : навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. / Олександра Дмитрівна Дубогай, Алла Іванівна Альошина, Володимир Євгенович Лавринюк. – Луцьк : Волин. нац. ун-т ім. Лесі Українки, 2011. – С. 145-147.

Віолетта Романівна Дубовських – студентка I курсу Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ
Науковий керівник: **Надія Михайлівна Демиденко** – завідувач кафедри гуманітарних дисциплін Сумської філії Харківського національного університету внутрішніх справ, кандидат історичних наук, старший науковий співробітник

ПРОТЕСТАНТИЗМ В УКРАЇНІ: ОСОБЛИВОСТІ ВИРОВЧЕННЯ ТА КУЛЬТУ

Проблема свободи релігії у рік 500-го ювілею Реформації не може не привернути уваги дослідників, експертів, віруючих-протестантів і не протестантів. Півтисячоліття європейці, а з ними і частина американців живуть у новій релігійній і світоглядній реальності, яка принципово вирізняється від попередньої своєю різноманітністю. І тут особлива роль належить протестантизму як одному із наслідків Реформації 1517 року [1, с. 3].

У 2017 році весь християнський світ відзначав 500-річчя від початку масштабного духовного відродження, яке назавжди змінило хід історії. Соціальні явища, породжені Реформацією, є одними з найбільш